

"סוד החשמל"

עצמות 32 את אי"ה בקרוב

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויצא ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

בזמן שנה מתקשר האדם עם עולם המלאכים

וכשאתם ישן אינו שולט בעצמו, ופעמים שנופל בידי מלאכי הסטרא אחרא, וזה מרחיק אותו מהתורה. ובזמן שאדם ער הוא שולט בעצמו, ויכול לדבק במלאכי הקדשה ולזכות לתורה. וכן מצינו בגמ' (ברכות נז:) שנה אחד מששים למיתה, והקלפות נקראים מות. וכן נראה דשרש המלה ער הוא ההפך מרע, דער מסמל קדשה, כמו שכתוב (שה"ש ה, ב) "אני ישנה ולבי ער", דאדם שדבוק בקדשה הוא בחינת ער. מה שאין כן מי שדבוק ברע הוא ההפך מער, כמו בא ג'מגן אברהם' (ס' תקפג) יושב בטל כישון דמי, וכן מובא ברמב"ם (תשובה ג, ז) עורו ישנים מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה. וכן ערש שפרושו מטה, אותיות רשע, לרמז שבמטה קל מאד להפך לרשע.

מצינו בגמ' (סנהדרין צה:): "וילן שם פי בא השמש", בתר דצלי בעי למיהדר, אמר הקב"ה צדיק זה בא לבית מלוני יפטר בלא לינה, מיד בא השמש. לכאורה מה הענין שיעקב יישן במקום המקדש. בשלמא להתפלל, מובן, הואיל ושם שער השמים, ומשם עולות התפלות. ומדוע יש ענין שיעקב יישן שם עד שהשקיע הקב"ה חמה קדם זמנה לצורך זה. ומבאר לדברינו דבזמן שנה מתקשרים למלאכי הקדשה, ובמקום המקדש שורים מלאכים אלו, כדבארנו במאמר 'חשמל סלם'. לכן רצה הקב"ה שיעקב יישן שם ויתקשר אתם. ואכן בשנה זו זכה יעקב לראות את חלום המלאכים שעולים ויורדים בסלם. ואף על פי שיעקב בקומו משנתו אמר שאם היה יודע שכאן שער השמים לא היה ישן במקום קדוש כזה, כמו בא ברש"י (בראשית כח, טז), דיעקב פחד שמא בזמן שנה הוא יתקשר למלאכי הסטרא אחרא ויפגם בקדשה השורה במקום קדוש זה. אבל הקב"ה רצה שיעקב יישן שם כדי שיתקשר עם מלאכי הקדשה.

מובא ברבנו בחיי (דברים טז, ז) דרשו רז"ל "ופנית בבקר", מכאן שטעון לינה בליל מוצאי י"ט בעיר לכבוד המצוה, וכן דרשו "ופנית בבקר", כל פניות שאתה פונה מן המקדש כשתבא אליו לא יהו אלא בבקר. רואים שיש חיוב ללון בירושלים בכל פעם שבאים לבית המקדש, ומבאר לדברינו כיין שבאים לבית המקדש להתקשר לקב"ה, צריך ללון ולהתקשר בזמן שנה עם מלאכי השנה. וכן כתוב (שמות כג, יז) "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכוך אל פני האדן יהוה" ס"ת לינ"ה.

וכן רואים בגמ' (סנהדרין צה:) שהבאנו שבית המקדש נקרא בית מלונו של הקב"ה, שהקב"ה לן שם כביכול. וכן מצינו בגמ' (יומא נד.) וראו ראשי הדינים דוחקין ובוולטין ויוצאין בפרכת ונראין כשני דדי אשה שנאמר "צרו המור דודי לי בין שדי ילין", אמר רב קטינא בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגלילין להם את הפרכת ומראין להם את הפרושים שהיו מערים זה בזה, ואומרים להם ראו חבתכם לפני המקום פחבת זכר ונקבה. רואים שהגמ' מפרשת את הפסוק "בין שדי ילין", בבחינת לינה.

מצינו בזהר (לך לך פג.) נפש בן אדם כאשר עולה למטתו יוצאת ממנו ועולה למעלה, ופוגשת באלו פסווי אורות של הטמאה, אם היא טהורה שלא נטמאה ביום, עולה למעלה, ואם לא טהורה נטמאת ביניהם ומתדבקת בהם ולא עולה יותר. וכן בזהר (חיי שרה קל.) כפי מעשיו כך נשמתו עולה, אם נטמא הוא ישן ונשמתו יוצאת וכל אותם רוחות טמאים אוחזים אותה ונדבקת בהם, ואם זוכה בן אדם כאשר הוא ישן ונשמתו עולה, הולכת ושטה ובוקעת בין אלו רוחות טמאים, וכלם מכריזים ואומרים פנו מקום, פנו, זו לא מצדנו, והיא עולה בין אותם קדושים. רואים שבזמן שנה מתקשר האדם עם עולם המלאכים, אם הוא צדיק הוא מתקשר עם מלאכי הקדשה, ואם הוא רשע, הוא מתקשר עם מלאכי הטמאה. דרוחות מסמלים את המלאכים, כמו שכתוב "עשה מלאכיו רוחות".

וכן מצינו בזהר (תרומה קעג.) יורדים ששים רבוא מלאכים קדושים ומפילים שנה על העולם. רואים שהשפעת השנה באה לעולם דרך המלאכים. וכן אומרים בשחרית לראש השנה, תנומה תעופנו, תרדמה תעופנו. ורואים שהשנה באה דרך כנפים, שמשמלים את השפעת המלאכים. וכן נרדם בגימטריא ארנמ"ן שזה ר"ת של מלאכי הקדשה אוריאל רפאל גבריאל מיכאל נוריאל כמו בא בזהר (תיקונים קמד.) וכן בנסח קריאת שמע שעל המטה אנו אומרים מימיני מיכאל משמאלי גבריאל מלפני אוריאל מאחורי רפאל.

מצינו בגמ' (ברכות ס:) הנכנס לישן על מטתו אומר משמע ישראל עד והיה אם שמע ואומר ברוך המפיל חבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי ומאיר לאישון בת עין. רואים שהשפעת השנה היא בבחינת חבלי, וקשורה עם העין, שנה על עיני. ומבאר לדברינו דבארנו בפתיחה לספר 'סוד החשמל' שהמלאכים הם בסוד חוטים, ובסוד עינים.

וממשיכה הגמ' (שם) שאומר ומאיר לאישון בת עין, ולכאורה קשה דשנה סוגרת ומחשיכה את העינים ומדוע הלשון ומאיר לאישון בת עין. וב'אבודרהם' (סדר ק"ש שעל המיטה ע' ל') מבאר שהכונה שלאחר השנה העין תאיר. ונראה לבאר על פי דברינו דשנה מאירה את העינים בפנימיות האמתית את ראית המלאכים שהם בסוד עין, ומתקשרים עם העין. וכן מצינו לשון בגמ' (סוכה ג.) לא ראינו שנה בעינינו, רואים שאדם ישן רואה את השנה בעיניו. וכן מצינו בגמ' (ברכות שם) שסיום ברכת המפיל הוא ברוך אתה ה' המאיר לארץ כלו בכבודו. ומבאר על פי דברינו דהארת המלאכים היא בבחינת כבוד ה', כמו שכתוב (יחזקאל א, כח) "כמראה הקשת אשר יהיה בענן וגו' הוא מראה דמות כבוד ה'".

נראה דלכו התורה נקנית במעוט שנה, כמו בא במשנה (אבות ו, ו) דבשביל לזכות בתורה צריך לעשות פעולות להתחבר לקב"ה,

והסטרך אחרא יורד לשרות על בני אדם הישנים, וכיון שהקלפות עוזבות את מלאכי העולם הזה להתלבש על השנה, יכולים מלאכי העולם הזה לעלות למעלה לומר שירה. ולפי זה מבאר מדוע הנשמה שואבת חיים, דבשביל לשאב חיים צריך להעלות מיין נוקבין מכל המעשים הטובים שעשו כל היום, וכיון שבזמן שנה עולים מלאכי העולם הזה למעלה לומר שירה, בסוד העלאת מיין נוקבין, הם מעוררים למעלה את השפעת המיין דכורין עם שפע החיים החדש שיורד לעולם, והנשמות מקבלות את השפע החדש דרך חבלי השנה של המלאכים שמחברים אותם למעלה.

דבר דומה לזה מובא בשם ר' יצחק מנשעכיז ז"ע בשם הבעש"ט **בין שהנשמה מסגלת כל היום תורה ומצוות, יש לחוש פן יתגבר עליו היצר וישדד הכל חס ושלום, לכן נתנה השנה, ועולה הנשמה למעלה, ומשאירה שם התורה והמעשים טובים, וגונזים אותם באוצר המשמר מדי לילה בלילה, כדי למנוע מהזקן וכסיל לקח מאתנו ברגע של חלשה אוצרות של ימים רבים.**

מובא ברבנו בחיי (שמות ב, ד) **מן הידוע כי השדים לשלשה חלקים נחלקים, יש מהם שחונים באויר בגלגלי היסודות והם המחלימים את האדם בלילה, ויש מהם שחונים בקרבנו והם המחטיאים באדם, ויש מהם שחונים בתהומות ואלמלא נתנה להם רשות לעלות היו מחריבים את העולם.** רואים שגם אדם שלא זכה ומתקשר עם מלאכי הסטרך אחרא הנקראים שדים בזמן השנה, מלאכים אלו משפיעים לו רפואה וחיים מבחינה גשמית, מצד הסטרך אחרא, דשנה בכל אפן משפיעה רפואה וחיים. וכן מובא בספר 'לקוטי מוהר"ן' (ס) **ששנה היא מלשון שנוי שמשנה את האדם לטוב.**

מובא ב'לקוטי ראובני' (ואתחנן) **שב"ת ר"ת שנה בשבת תענוג.** נראה דכיון שבשבת שורים מלאכי הקדשה, לכן השנה שבאה דרכם היא תענוג. וכן הכתוב (שמות טז כט) **"ראו כי יהיה נתן לכם השבת" ר"ת לינ"ה.**

וכן מצינו בפרקי דר"א **ששנת יום בעצרת ערבה.** נראה דלכן יש מתיקות מיחדת לשנה בעצרת ביום, דביום עצרת זכו ישראל להתחבר לקב"ה לקבל את התורה דרך המלאכים, כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל', וכששורים מלאכים גבוהים כאלו, השנה ערבה במיחד.

מצינו בגמ' (ברכות סב:) **אמר שמואל שנה בעמוד השחר כאסטמא לפרזלא.** הינו כמו שפסוי פלדה מועיל לברזל, כך השנה בעמוד השחר מועילה לגוף. נראה לבאר על פי דברינו, דבארנו במאמר 'חשמל ציצית', שבבעמוד השחר יוצא חוט של חסד לעולם, וזה זמן של השפעת החסד דרך המלאכים, ולכן הוא זמן טוב לשנה. דהאדם מתקשר בזמן השנה עם המלאכים, ובזמן ששורים בעולם מלאכי החסד, הוא מתקשר עם מלאכי החסד ומרפא את גופו.

שהקב"ה כביכול לן בבית המקדש. ולינה זו היא בחינת לינת זכר ונקבה שמערים זה בזה. וכן מצינו בגמ' (יומא ט:) **שבית המקדש נקרא בכתוב בשם מצע** שהיא מטה. וכן מצינו בכתוב (מ"ב יא, ב) **שקדש הקדשים נקרא "חדר המטות".** וצריך להבין מה שיכות לינה ושנה אצל הקב"ה, ומבאר לדברינו דהשפעת מלאכי הקדשה היא בבחינת שנה, ובבית המקדש ששם נמצאים, ההשפעה מתגלה בבחינת שנה, **"בין שדי יליו"** בית מלונו של הקב"ה. ולכן היא מתגלה בפרובים ובפרכת, דשני דברים אלו מסמלים את המלאכים כדבארנו במאמר 'חשמל פרובים'. וכן היא מתגלה בצורת זווג זכר ונקבה, דהשפעת המלאכים היא בבחינת זכר שמשפיע לנקבה, כדבארנו במאמר 'חשמל דם'. וכן הכתוב (ויקרא טז, ב) **"כי בעגן ארצה על הכפרת" ס"ת לינ"ה.** **כתוב** (תהילים צא, א) **"ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן".** ומבאר רש"י **מי שהוא חוסה בסתר פנפי השכינה, הוא יתלונן בצלו.** רואים שהלינה, נעשית בצל פנפי השכינה, **"בצל שדי".** ומבאר לדברינו דבארנו במאמר 'חשמל ציצית' שהשראת השכינה דרך מלאכי הקדשה היא בבחינת שם שדי. ונראה דזה מרמז גם בכתוב שהבאנו לעיל **"בין שדי יליו",** דהלינה שיכת לשם שדי, ולכן תקנו לומר מזמור זה קדם השנה, כדי להתקשר למלאכי הקדשה בזמן השנה. וכן נראה דמצות שנה בספה מקשרת עם מלאכי הקדשה ששורים בספה השיך לשם שדי, כפי שמצינו בזהר (פנחס רנה:) שהספה היא בסוד **צל שדי.** וכן תנומה בגימטריא מלוי שם **שדי ש"ן דל"ת יו"ד** דתנומה באה מהמלוי של שם שדי שמסמל את השפעת שם שדי.

מצינו ב'פרקי דר"א' (יב) **אדם שוכב וישן, והוא מזונו, ורפואתו, וחיים לו, ומנוחה לו, שנאמר "ישנתי אז ינוח לי".** וכן מצינו במדרש (ב"ר יד, ט) **רב בסני ורבי אחא ור' יוחנן בשם ר"מ אומרים, הנשמה הזו ממלאה את כל הגוף, ובשעה שאדם ישן היא עולה ושואבת לו חיים מלמעלה.** בארנו במאמר 'חשמל חמה', שהחמה ולבנה לפני שבאים להאיר הם נכנסים לטל רשות מהקב"ה ועל ידי זה נטהרים מהנחש שנדבק בהם, ובאים טהורים מחדש להאיר לעולם. נראה דשנת האדם היא באותה בחינה, דבזמן שנה נשמתו עולה למעלה פדלעיל מהזהר, ונשמתו נטהרת, **ושואבת לו חיים מלמעלה.** וזה שאנו אומרים בתפלה **אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא וכו',** דהנשמה בבקר היא בבחינת טהורה כמו החמה והלבנה שנטהרים לפני שבאים להאיר לעולם. וכן שנה בגימטריא **יהי נעם הו"ה עליהם.** וכן הכתוב (תהילים פד, יב) **"כי שמש ומגן הו"ה" ס"ת שינ"ה** דהשנה היא בבחינת שמש שמגן ומאיר על האדם.

וביתר באור נראה לבאר מדוע השנה שואבת חיים מלמעלה, דמצינו בזהר (תרומה קעג) שהסטרך אחרא לא נותן למלאכים שנמצאים בעולם הזה לעלות למעלה לומר שירה, ויורדים ששים רבוא מלאכים קדושים ומפילים שנה על כל בני העולם,

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
 בכדי להוציא לאור את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' אנו זקוקים לעוד נרשמים. הנרשמים מראש יקבלו את הסט [4 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד. אין צורך לשלם מראש. נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il כמו כן אנו זקוקים לתרומות להדפסת עלונים. המעוניינים בחוברת 'פתח לסוד הרש"ש' או 'סוד החצי' [כל חוברת 250 עמודים 5 ₪] ישאירו הודעה כנ"ל. המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.